

УДК 338. 914 (292.91/93)

Вікторія Вісе (Австралія), Майкл Нталіаніс (Австралія)

Фінансова структура та політика пенсійної системи Австралії

Підвищення середньої тривалості життя як жінок так і чоловіків у країнах Азіатсько-тихоокеанського регіону відобразилося на старінні населення. Якщо приймати до уваги старіння населення, достатність доходу набуває особливої важливості для людей-довгожителів. У статті представлено структуру пенсійної системи Австралії, враховуючи пенсії за віком, пенсійні заощадження та добровільні заощадження. Незважаючи на спроби політиків збільшити пенсійні заощадження та прибутки, автори зробили висновок, що за рахунок своєї недорозвиненості система не зможе забезпечити багато суспільних груп (післявоєнне покоління, жінок, осіб, що мають низький заробіток, тих, хто давно непрацює, або працює не повний робочий день) достатнім пенсійним доходом.

Ключові слова: старіння населення, фінансові системи, пенсійна політика Австралії.

Вступ

Як наслідок зменшення показників смертності та народжуваності у багатьох країнах Азіатсько-тихоокеанського регіону відбувається старіння населення. Пророкується, що до 2047 року в Австралії середня тривалість життя збільшиться до 86 років для чоловіків та 90 – для жінок (Міністерство фінансів, 2007). Це наштовхує на думку, що далі відбуватиметься зменшення коефіцієнту співвідношення між працюючим населенням Австралії та пенсіонерами, а це, у свою чергу, призведе до більших державних витрат, зниження ВВП (Міністерство фінансів, 2010) та зміни стандартів життя. Якщо прийняти до уваги старіння населення, можна зробити висновок, що достатній пенсійний фонд має велике значення для людей пенсійного віку. На даний час пенсії за віком, пенсійні заощадження та добровільні заощадження підкріплюють австралійську пенсійну систему.

У 1992 році Уряд Австралії прийняв систему обов'язкового пенсійного заощадження для роботодавців ("Пенсійне страхування"), за якою роботодавці роблять внески до пенсійного фонду робітників. Пенсійне страхування – це заощадження, де гроші відкладаються працівником та/або роботодавцем для забезпечення пенсії працівнику. У міжнародному звіті Міністерство фінансів (2010) зазначило, що внески до пенсійного фонду – одна зі структур, що може протидіяти наслідкам старіння населення. Спочатку система гарантій внесків у пенсійних фонд у Австралії вимагала мінімального внеску роботодавця у розмірі 3%, що згодом збільшилось до 9%. Як частина заходів уряду, направлених на наповнення бюджету, внески до пенсійного фонду мають збільшитися від 9% до 12% у період з 2013-2014 по 2019-2020 роки.

У 2010 році активи пенсійного фонду у Австралії становили більше 1 млрд. доларів. За звітом Австралійського бюро статистики (2008) 91% працюючих мали пенсійну страховку. Однак, залишаються сумніви у тому, чи матимуть австралійці достатньо балансів на пенсійних рахунках, щоб їх вистачило на пенсію (Клеа, 2008а).

1. Огляд структури австралійського пенсійного страхування

Забезпечення пенсійного доходу стало важливою метою урядів. Старіння населення відбувається як результат низьких показників смертності та народжуваності, за рахунок чого у бюджетах урядів країн спостерігається нестача фінансових засобів, а саме збільшуються витрати на добробут, що надалі відобразиться на пропорційному зниженні числа платників податку працездатного віку. У 1992 році Уряд Австралії впровадив відрахування з працівників, щоб допомогти працівникам накопичити кошти на пенсію. Навіть якщо пенсійні заощадження значно зросли за ці роки, значна кількість австралійців не мають достатніх заощаджень, щоб повністю забезпечити себе на пенсії. На думку Хардінга (2005): «Половина найбільшого населення віком від 50 до 64 років не мають достатньо коштів, щоб утримувати себе на пенсії, яка вже не за горами».

Нещодавні зміни, проведені урядом у структурі пенсійного страхування, а саме спрощення системи пенсійного страхування, допомога уряду, податкове стимулювання, збільшення гарантій пенсійного страхування, акцентували увагу на важливості пенсійного страхування, яке уряд визначає як механізм підтримки майбутніх поколінь Австралії на пенсії. Далі розглянемо структуру та політику системи пенсійного доходу Австралії.

1.1. Система пенсійного доходу Австралії. Для забезпечення пенсійного доходу уряд Австралії використовує підхід на основі трьох принципів, а

саме: (1) пенсії за віком, що виплачує держава; (2) система пенсійного страхування працівників роботодавцями за мінімальним визначеним рівнем; (3) добровільні заощадження. Світовий банк підтримав такий підхід уряду Австралії. Це свідчило про те, що хоча системи пенсійного прибутку Австралії має деякі недоліки, вона стала головною моделлю та для країн, що розвиваються (Клеа, 2008b). У нещодавній доповіді про пенсійну систему Австралії уповноважений уряду заявив, що існуючу систему потрібно зберегти.

1.2. Пенсія за віком. Перший рівень системи пенсійного доходу в Австралії – пенсія за віком, забезпечує гарантований дохід. У звіті Світового банку підготованого Хольцман та Хінц (2005, с. 6) визначається, що основні цілі пенсійної системи – забезпечити адекватний, доступний, стабільний та обґрунтований пенсійний дохід при виконанні планів направлених на покращення добробуту, що відповідають індивідуальній країні”.

Пенсія за віком фінансується з державних прибутків на користь отримувача. Приблизно 75% австралійців, які досягли пенсійного віку отримують пенсію, яку виплачує уряд (Міністерство сім'ї, житлово-комунальних послуг та внутрішніх справ, 2008). На даний час чоловіче населення Австралії може отримувати пенсію за віком якщо їх дохід та майно є нижчими за визначену суму і вони досягли 65-річного віку. Це стосується і жінок, які досягли 63 та 65-річного віку залежно від року народження. Як частина заходів 2009-2010 років уряд Австралії збільшить пенсійний вік до 67 років до 2023 року. У 1997 році уряд закріпив у законному порядку, що максимальна єдина ставка пенсії становить щонайменше 25% від загальних середніх щотижневих доходів особи. Як частина бюджетних заходів на 2009-2010 рік та згідно з рекомендаціями запропонованими у звіті Хармера (2009), австралійський уряд проголосив про збільшення однієї пенсії за віком на \$32.49 за тиждень та додатково \$10.14 для пар. Поточна річна пенсія за віком становить \$17,118.40 плюс додатково \$87.00 на два тижні для подружжя.

1.3. Межа бідності та пенсія за віком. Мельбурнський інститут прикладної економіки та соціологічного дослідження (2011) станом на вересень 2010 року визначає межу бідності \$491.52 на тиждень (\$25,559 щорічно) для подружжя пенсіонерів та \$347 на тиждень (\$18,044 щорічно) для окремого пенсіонера за віком. У порівнянні з показниками пенсійних виплат можна припустити, що пенсіонери за віком знаходяться не далеко від межі бідності.

Слід зазначити, що ця межа бідності визначається для Австралії, і не є міжнародним стандартом.

У нещодавньому щорічному дослідженні проведеному McNair Ingenuity Research (2008) опитані зазначили, що середня сума пенсійного доходу для подружжя за рік у розмірі \$49.118 необхідна для того, щоб підтримувати достатній рівень життя. На основі цих порівнянь дослідницька група McNair буде не в змозі забезпечити достатній рівень життя для пенсіонерів за віком. FaHCSIA (2008a) повідомляє, що багато пенсіонерів сподіваються на грошову допомогу. Тож, щоб забезпечити пенсійний дохід необхідний для підтримки достатнього рівня життя, гроші необхідно накопичувати за рахунок пенсійного страхування та/або добровільних заощаджень.

У травні 2008 року міністр FaHCSIA був уповноважений дослідити заходи направлені на посилення матеріального забезпечення людей похилого віку, опікунів за хворими, людей, що втратили працездатність, враховуючи перегляд пенсій за віком. Дослідження пенсій Хармером є частиною ширшого вивчення урядом податкової системи Австралії, що має три головні положення (FaHCSIA, 2008b):

- ◆ Відповідні рівні грошової допомоги та пільги;
- ◆ Частота виплат;
- ◆ Структура та виплата компенсацій або інших соціальних виплат.

У дослідженні пенсій Хармер надає рекомендації по збільшенню ставки пенсій, збільшенню пенсійного віку, кращої індексації пенсій, зменшення рівня складності та кращої підтримки тих, хто навіть на пенсії шукає роботу (Хармер, 2009). Підвищення пенсій за віком проголошене у федеральному бюджеті 2009-2010 років було реакцією уряду Австралії на дослідження пенсійної системи Хармером.

2. Наслідки старіння населення Австралії

У другій міжнародній доповіді (Міністерство фінансів, 2007) пояснюється, що Австралія переживає старіння населення, викликане зниженням рівня смертності. У звіті передбачається, що до 2047 року рівень смертності спаде, а середня тривалість життя сягатиме 86 роки для чоловіків та 90 років для жінок: приблизно 25% населення досягнуть віку 65 років та більше, що удвічі збільшить наявну пропорцію.

Кількість людей віком від 55 до 64 років зросте приблизно на 50% у наступні сорок років. У звіті підтверджується нещодавнє збільшення рівня народжуваності, але припускається, що він є досі нижчим за коефіцієнт заміщення покоління. Найбільш вживані показники визначення старіння населення – це частка населення віком від 65 років та більше (FaHCSIA, 2004).

Іншим широкоживаним показником старіння населення є відсоток непрацюючих категорій населення, що використовується для визначення частки людей віком від 65 років та більше відповідно до населення працездатного віку (15-54 роки) (FaHCSIA, 2004). Хардінг (2005, с. 1) поясняє, що “у 1960 році нараховувалось 7.3 працюючих австралійців для підтримки кожного пенсіонера віком від 65 років та більше. До 2040 року прогнозується, що лише 2.4 австралійців працездатного віку припаде на кожного пенсіонера віком від 65”.

Нещодавно у третьому міжнародному звіті (Міністерство фінансів, 2010) зазначалося, що 5 осіб працездатного віку припадає на кожну людину віком від 65 років. За очікуваннями цей показник знизиться до 2.7 до 2050 року. Зацікавленість питанням старіння населення має економічну природу (Драйш, 2004). Як наслідок старіння населення у третьому міжнародному звіті (Міністерство фінансів, 2010) повідомляється, що до 2049-2050 років, різниця між витратами та прибутками зростає на 2.75% ВВП. У звіті також повідомляється, що упродовж наступних 40 років, старіння населення сповільнить економічне зростання.

Раніше, у першому міжнародному звіті визначалося, що система пенсійного страхування – одна зі структур, за якою можна визначити наслідки старіння населення. Уряд Австралії має намір зменшити майбутній економічний тиск, що є результатом старіння населення за рахунок стимулювання австралійського суспільства заощаджувати на пенсію через механізми, а саме примусові внески працівника до пенсійних фондів, стимулювання оподаткування та спільні внески до пенсійних фондів.

У стратегічному дослідженні компанії “Альянс” припускається, що із-за економічної важливості заощаджень до пенсійного фонду задається вхідний фактор політичних рішень у фінансових та економічних секторах та те, що портфель пенсійних заощаджень повинен розміщатися у міністерстві фінансів, а не FaHCSIA, що відповідає за пенсійну систему. Тож, другий та третій принципи системи пенсійного доходу Австралії (пенсійне страхування, добровільні заощадження) відіграватимуть важливу роль у пенсійному доході для значної частини населення і також забезпечить рівновагу за рахунок майбутніх державних витрат.

3. Коротка історія пенсійного страхування в Австралії

Пенсійне страхування як форма заощаджень в Австралії існує більше ніж сторіччя і більшість часу використовувалось малою кількістю працездатного населення, а саме білошкірими працівниками, державними службовцями, військовими та працівниками фінансового сектору. Впрова-

дження формалізованої схеми пенсійного страхування працівників відбулося у 1986 році коли галузеві угоди розповсюджуються щоб забезпечити 3% вклади працівників до галузевого фонду. Як наслідок кількість страховок за період у 4 роки зросла з 40% до 79% (APRA, 2007).

Другий принцип пенсійної системи Австралії – примусове пенсійне страхування, не приймався до 1 липня 1992 року. Нова система отримала назву Гарантія пенсійного страхування (SG). SG виконувалась шляхом державного оподаткування та почалася з внесків працівників у розмірі 3% від заробітку. Ставки внесків за десятирічний період зросли у 2002 році до 9%. Як зазначалося раніше, запропонована ставка SG збільшиться до 12% до 2019-2020 років. SG буде виплачуватися за умови якщо працівник накопичив \$450 або більше за місяць та має вік від 18 до 69 років і працює повний день, неповний день або тимчасово.

4. Структура та розмір галузі пенсійного страхування

Орган з пруденційного регулювання Австралії (APRA) визначає 5 типів пенсійних фондів: корпоративні, галузеві, державні, фонди торговельних підприємств та малі фонди. Визначення за APRA представлені у таблиці 1.

Поточна структура Австралійської страхової галузі охарактеризована у таблиці 2. Загальні пенсійні активи перевищують \$1 трильйон. Найбільша сума активів зосереджена в самоуправляючих пенсійних фондах (\$408.1 млрд.), за якими слідує торговельні фонди (\$352.9 млрд.). Навіть якщо корпоративний сектор має найбільше число фондів (162), сума їх активів відносно незначна (\$58 млрд.) у порівнянні з головними типами фондів.

Відбувається різке розповсюдження малих пенсійних фондів: нараховують 434,239 самоуправляючих фондів та 3,853 інших малих фондів, що знаходяться під наглядом APRA. У таблиці 2 також представлено 65 галузевих фондів та 39 фондів державного сектору. Обидва галузеві та пенсійні фонди мають значні суми активів (\$237.8 та \$181.9 млрд., відповідно).

Таблиця 1. Визначення типів пенсійних фондів

Тип фонду	Визначення типів пенсійних фондів
Корпоративний	Корпоративні фонди створені для прибутку одності або групи з контролем роботодавця
Галузевий	Створені для працівників, що працюють в одній галузі
Державний сектор	Принносять користь державним працівникам або схеми визначені суспільством, державним, або територіальним законом
Торговельний	Пропонує продукти пенсійного страхування для суспільства на комерційних засадах
Малий	Ці фонди мають менше п'яти членів та знаходяться під наглядом APRA або АТО

Таблиця 2. Пенсійна галузь Австралії у вересні 2010

Тип фонду	Активи (\$ млрд.)	К-сть фондів
Корпоративний	58	162
Галузевий	237.8	65
Державний сектор	181.9	39
Торгівельний	352.9	156
Загалом	830.6	422
Малі фонди за APRA	1.5	3,853
Єдиний учасник ADFs	0.0	102
Самоуправляючі великі фонди	408.1	434,239
Баланс уставних фондів страхування життя	40.0	-
Загалом	1,280.2	438,694

Джерело: APRA (2011a, с. 7). Щоквартальна статистика пенсійного страхування, вересень 2010 року.

4.1. Фінансова діяльність галузі пенсійного страхування. Нещодавно APRA (2011b) опублікувала дані пенсійного страхування, які показали, що активи пенсійного страхування зросли з \$546.7 млрд. у 2004 році до \$1,225.4 млрд. у 2010 році, представляючи середньорічне зростання у розмірі 14.4%. Спостерігалось значне зростання активів у фондах (галузевих, державних, торгівельних, малих) окрім фонду корпоративного сектору. APRA також звітувала про інвестиційну діяльність фондів різних секторів у період з 2001 по 2010 рік. Середня арифметична величина норми прибутку упродовж даного періоду становила 3.3%. Однак, спостерігалось значне відхилення у прибутках з найбільшим значенням у 14.5% станом на 30 червня 2007 року та найменшим показником 11.5% станом на 30 червня 2009 року.

Найгірший показник діяльності мав торгівельний сектор з середнім 10-річним показником ROR у 2.5% та найкращий показник діяльності мав державний сектор з 10-річним показником ROR у 4.2%, за яким слідує корпоративний сектор (3.9%) та галузевий сектор (3.9%). Статистика представлена APRA (2011b) станом на 30 червня 2010 року показує, що показник ROR для всіх пенсійних фондів, що мали більше чотирьох членів сягав позначки у 8.9%. Фонди державного сектору мають найвищий загальний показник ROR – 9.8%, за яким слідує корпоративні фонди – 8.9%, торгівельні фонди – 8.7%, та галузеві фонди – 8.5%.

5. Наслідки світової фінансової кризи

Вплив світової фінансової кризи на інвестиційні ринки та на діяльність пенсійних фондів був значним. За даними дослідницького центру Super Ratings (2009) визначено, що річні дані індексу австралійського курсу акцій станом на 31 січня 2009 року становить -26.65%, і для показника швидкого зросту -22.56%. Дані також показують негативні показники для індексу вартості майна (-25.2)

та збалансованого індексу (-15.1). OECD (2008) зазначає, що у пенсійних фондах сума активів зменшилась приблизно на \$3.3 млрд. американських доларів з грудня 2007 року до жовтня 2008 року, визначаючи 20%-зниження за період. Це свідчить про погану інвестиційну діяльність пенсійних фондів. У лютому 2009 року, представники групи зацікавлених осіб у страхуванні в Австралії визнали тяжкий вплив кризи на Австралійську фондову біржу та відмітили, що це вже не вперше біржа засвідчила значну кризу. Вони наголосили, що “хоча більшість пенсійних фондів отримали незначні прибутки за останні 12 місяців, за останні 5 років вони досягли значних результатів. Пенсійне страхування продовжує бути вигідною інвестицією вже багато років”.

Безпосередній вплив відчувають ті, хто пішов на пенсію та живе за рахунок інвестиційного доходу, а також особи передпенсійного віку. Багато пенсіонерів засвідчили значне зменшення доходу та інвестицій. Це викликало більшу зацікавленість у виході на пенсію за віком, оскільки більшість пенсіонерів отримують право на виплати як наслідок зниження вартості активів або меншого прибутку (або те і інше). ABC News (2009) зазначило, що у Австралії 44% осіб, що народилися в період різкого збільшення народжуваності, відкладають вихід на пенсію із-за світової фінансової кризи.

6. Нещодавні законодавчі ініціативи

У травні 2008 року, австралійський уряд проголосив про огляд австралійської майбутньої податкової системи (дослідження Ханрі) та у серпні 2008 року, Міністерство фінансів (2008b) видало статтю під заголовком: “Архітектура податкової та транспортної системи”, що підлягала суспільному розгляду. У ній пропонувалось розглянути збільшення оподаткування заощаджень, активів та інвестицій.

Головна рекомендація доповіді – збереження існуючої системи. Було визначено, що ставка вкладу до системи пенсійного страхування повинна визначатися на рівні 9%. Однак, до 2020 року ставка внеску повинна збільшитися до 12%. Далі визначається, що вік, у якому австралійці зможуть отримати пенсію повинен зрости до 67 років.

Огляд великої системи (дослідження Купера) було проголошений у травні 2009 року та ініційований за підтримки галузі пенсійного страхування. У дослідження аналізувалось управління, ефективність, структура та операції австралійського пенсійного страхування. Як наслідок, уряд запропонував зробити декілька рекомендацій: (1) впровадження у липні 2013 року нового простого, низькозатратного продукту страхування під назвою “My-Super”; (2) покращити ефективність, щоб зробити процес проведення операцій легшим, дешевшим та

швидшим за рахунок ряду заходів відомих як “Superstream” до 2015 року; (3) визначити вимоги для самарегулюючихся пенсійних фондів.

7. Достатність пенсійних заощаджень

Ніелсон (2006) припускає що спроможність існуючої системи пенсійного доходу забезпечити достатній дохід на пенсії знаходиться під сумнівом. Клеа (2008а, р. 4) припускає: “... що існуючі середні баланси є меншими за ті, що визначалися міністерством фінансів коли впроваджувалось пенсійне страхування. Дані також показують, що існує певна кількість груп з відносно низькими рівнями пенсійного страхування, які потребують допомоги та підтримки якщо вони мають низький рівень життя на пенсії”.

Можна очікувати довготривале зростання балансів пенсійного страхування, оскільки система приватного пенсійного прибутку удосконалюється. Слід зазначити, що австралійська система пенсійного страхування ще досі слабо розвинута, тому більшість осіб тільки отримали пенсійні страховки з часу впровадження пенсійних гарантій у 1992 році (Клеа, 2008а). Клеа припускає: “з середніми пенсійними виплатами у 2005-2006 роках у розмірі \$136,000 для чоловіків та лише \$63,000 для жінок стає зрозумілим, що більшість пенсіонерів сподіватимуться на пенсію за віком”.

Ніелсон (2006) підтверджує, що малі пенсійні виплати від пенсійного страхування є результатом слабо розвиненої системи пенсійного страхування. У 2037 році пенсіонери накопичать внески зі ставкою у 9% на рік для періоду у 35 років. Найбільший ризик не накопичити достатніх заощаджень мають жінки, працівники з малими заробітками, непрацюючі та працюючі неповний робочий день (Ніелсон, 2006).

Пенсійні заощадження за системою пенсійного страхування у Австралії залежать від стажу особи та рівня її заробітної плати. Олсберг (2004, с. 164) зазначає: “Головна проблема – це недостатність часу або грошей працівників”. Режим робочого часу жінок, їх заощадження упродовж життя, а отже їх здатність накопичити пенсійні заощадження піддається сумніву через те, що вони витрачають час на народження дитини, її виховання та інші родинні обов’язки”.

“Діти буму” завжди визначаються як ті, хто народився у період з 1946 по 1961 рік та що зараз досягли 48-63-го віку (Гамільтон та Гамільтон, 2006). За гарантіями пенсійного страхування ця група посідає позицію, за якою вона не взмозі визначити повні переваги пенсійного страхування упродовж трудового життя. Престон та Джеферсон (2002) припускають, що більшість жінок, що народилися

у післявоєнні роки не матимуть можливості накопичити пенсійні заощадження та будуть залежати від пенсії за віком. Гамільтон та Гамільтон (2006) визначають, що більшість людей з низькими прибутками ризикують не накопичити достатніх коштів на старість. Вони також припускають, що люди з більшими прибутками можуть скоріше накопичити заощадження та вийти на пенсію раніше.

Працівники, що мають низький дохід, особи, які довго не працюють або працюють неповний робочий день також не мають ніяких переваг від гарантій страхування. За рахунок меншого доходу люди роблять менші внески у фонди пенсійного страхування, у період безробіття вони взагалі не роблять внески. На думку Ніелсона (2006, с. 26): “для цих груп населення пенсія за віком завжди буде головним компонентом пенсійного доходу”.

7.1. Визначення адекватності. Щоб визначити чи пенсійне страхування та інші заощадження можуть достатньо забезпечити пенсію людини слід, поперше, розробити оцінку. Ніелсон (2006) пропонує два методи визначення адекватного пенсійного доходу:

- ◆ використання коефіцієнту заміщення населення, а саме дохід після виходу на пенсію виражений відсотком від допенсійного доходу особи; або
- ◆ використання стандартів бюджету, а саме визначення адекватності доходу особи після виходу на пенсію відносно того чого це може коштувати жити в таких умовах.

Ротман та Бінгам (2004) описують коефіцієнт заміщення населення як коефіцієнт доходу особи або купівельної спроможності після виходу на пенсію у порівнянні з допенсійним періодом. Цей показник завжди виражається у вигляді відсотку до пенсійного доходу пенсіонера (Ніелсон, 2006). Спеціальна комісія сенату (2002) з питань пенсійного страхування зазначила про загальну згоду представників сфери пенсійного страхування про те, що пенсійний дохід між 60% та 65% до пенсійного валового доходу є достатнім. Стенфорд (2004) припускає, що коефіцієнт заміщення населення з позначкою у 65% дозволить пенсіонерам, що мають власний будинок, підвищити стандарти життя.

Приклад бюджетного підходу щодо визначення достатності пенсійного доходу визначило Об’єднання банків західної частини Тихого океану та Асоціація фондів пенсійного страхування Австралії. Вони визначили два стандарти пенсійного доходу (ASFA, 2007, с. 1):

- ◆ скромний спосіб життя на пенсії (краще, ніж на пенсії за віком, але є змога займатися основним видом діяльності); та

- ◆ комфортний спосіб життя на пенсії (дає можливість старшим пенсіонерам отримати широкий вибір занять у вільний час та гарні стандарти життя).

Національні показники, отримані від ASFA (2008) станом на грудень 2008 року про пенсійний стандарт країн західної частини Тихого океану свідчать про те, що подружжя, яке комфортно живе на пенсії витрачає \$50,561, а ті хто живуть скромно – \$27,454 на рік. За обима стандартами життя припускаються, що пенсіонери можуть придбати власний будинок. Тож, пенсія за віком дозволить жити за достатнім стандартом життя. Ротман та Бінгам (2004) визначили, що поточні ставки внесків до гарантій пенсійного страхування у поєднанні з довгим трудовим періодом (більше 35 років) зможуть визначити достатні баланси для тих, хто має більші або менші середні щотижневі прибутки для того, щоб забезпечити відшкодування доходу розміром від 60% до 78% від середньої заробітної плати за останній робочий рік.

7.2. Нещодавні дані про пенсію та пенсійне страхування. Дохід отриманий від пенсійного страхування та добровільних заощаджень буде відрізнятися та залежати від пенсійних заощаджень або непенсійних інвестиційних активів. Бюро статистичних досліджень Австралії (2008) з питань праці, пенсій та пенсійного страхування визначило, що 91% працюючих осіб мають пенсійну страховку. Дослідження також показало, що люди, які пішли на пенсію нещодавно мають меншу ймовірність отримати пенсію за віком та допомогу від уряду.

Дослідники пов'язали падіння попиту на пенсію за віком зі збільшенням інших доходних джерел, а саме пенсійного страхування, страхових рент та потоку доходів. З усіх осіб віком від 45, хто має намір піти на пенсію за вислугою років 43% повідомили, що їх головне джерело доходу на пенсії – це дохід від пенсійного страхування, ренти, або розподіленої пенсії. Найвні показники свідчать про те, що 21% віком від 65 років принципово сподіваються на пенсійне страхування та інвестиційний дохід. Порівняльне дослідження з SEARS, яке було проведене у 2000 році показує, що відсоток людей які мають на балансах пенсійного страхування кошти у розмірі від \$100,000 збільшився від 6% до 15%, а відсоток людей з балансами меншими за \$10,000 знизився з 48% до 29% (ABS, 2008). У 2007 році середній баланс для чоловіків склав \$72,200, а для жінок – \$47,200. CEDA (2004) повідомляє про те, що багато австралійців розуміють, що суми їх заощаджень буде достатньо, щоб забезпечити пенсію.

8. Висновки про достатність пенсійних заощаджень

З фінансових причин багато людей післявоєнного покоління вірять у те, що вони повинні продовжувати працювати до та після досягнення пенсійного віку (Гамільтон та Гамільтон, 2006). Нещодавні дані, отримані у дослідженні SEARS показують, що 64% всіх працюючих осіб мають намір вийти на пенсію у віці від 60 до 69 років, а 24% – у 70 та більше (ABS, 2008). Така статистика свідчить про те, що значна частина населення має намір працювати навіть після виходу на пенсію. Інші політики, які підтримали оглядачі пенсійного страхування, направлені на підтримку пенсійних заощаджень у Австралії коротко представлені у праці Ніелсона (2006, с. 7):

- ◆ збільшення норми пенсійних гарантій від 9 до 12-15% від заробітної плати.
- ◆ зниження норми оподаткування доходу пенсійного фонду;
- ◆ додаткові внески після вирахування податків, які роблять робітники;
- ◆ вимога щодо того щоб доходи від пенсійного страхування йшли на пенсію.

Висновок

Визначено, що Світовий банк підтримав Австралійський підхід на основі трьох принципів для пенсійного доходу. Основними принципами є пенсія за віком, пенсійне страхування та добровільні заощадження. Пенсії за віком фінансуються з державного доходу, її отримують 75% австралійців, які відповідають критеріям. Рівень пенсії визначається значно нижче за суму, достатню для забезпечення нормального рівня життя. У міжгенераційній доповіді (Міністерство фінансів, 2007) система пенсійного страхування має велике значення у боротьбі з економічним впливом старіння населення на державні фінанси.

Дослідження достатності пенсійних заощаджень показує, що декілька груп не мали достатньої пенсійної страховки, щоб забезпечити достатній пенсій дохід. Їх визначили як групи осіб з низькими доходами. Огляд літератури проведено для того, щоб визначити як оцінити достатність. Також було визначено, що достатність можна оцінити на декількох рівнях, а саме скромний рівень життя на пенсії та комфортний рівень життя на пенсії. Дані з SEARS показують, що велика кількість австралійських працівників мають пенсійну страховку, однак, велика кількість осіб мають пенсійні баланси, яких не вистачить для забезпечення їх потреб на пенсії.

Список використаних джерел

1. ABC News (2009). "Credit Crunch Delays Baby Boomers' Retirement", viewed March 12, 2009, <http://www.abc.net.au/news/stories/2009/03/022505244.htm>.
2. ABS Australian Bureau of Statistics (2008). Employment Arrangements, Retirement and Superannuation, Australia, April to July 2007, Cat No. 6361.0, Australian Government, Canberra.
3. AIST Australian Institute of Superannuation Trustees (2008). Report on Financial Crisis, AIST Background paper No 4, October 15, 2008, viewed February 8, 2009, http://www.aist.asn.au/Pages/PolResAdv/documents/AIST-Research_ReportonFinancialCrisis.pdf.
4. Alliance Strategic Research (2008). Superannuation as a Social Policy – Retirement Adequacy, viewed February 25, 2009, http://www.allianceresearch.com.au/docs/Superannuation_as_a_social_policy_Retirement_adequacy.pdf.
5. APRA, Australian Prudential Regulation Authority (2011a). Quarterly Superannuation Performance, September Quarter 2010, March, NSW, viewed February 10, 2011, <http://www.apra.gov.au/Statistics/upload/September-2010-Quarterly-Superannuation-Performance-PDF-2.pdf>.
6. APRA, Australian Prudential Regulation Authority (2011b). Statistics Annual Superannuation Bulletin Year ended June 2008, March, NSW, viewed February 10, 2011, <http://www.apra.gov.au/Statistics/upload/June-2010-Annual-Superannuation-Bulletin.pdf>.
7. APRA, Australian Prudential Regulation Authority (2007). Insight – Celebrating 10 years of superannuation data collection 1996-2006, Issue 2, Special Edition, NSW.
8. ASFA, Association of Superannuation Funds of Australia (2009). Henry Retirement Income Consultation Paper, ASFA submission, February 2009, viewed March 10, 2009, <http://www.superannuation.asn.au/submissions/default.aspx>.
9. ASFA, Association of Superannuation Funds of Australia (2008). Food, Petrol and Holidays Drive Up Retirement costs, viewed February 17, 2009, <http://www.superannuation.asn.au/mr081209/default.aspx>.
10. ASFA, Association of Superannuation Funds of Australia (2007). Planning and Saving Now, viewed March 4, 2009, <http://www.superannuation.asn.au/consumers2-1/default.aspx>.
11. CEDA, Committee for Economic Development of Australia (2004). Australia's Ageing Population: Meeting the Challenge, February 2004, viewed August 18, 2007, http://www.ceda.com.au/public/publications/policy/docs/ageing_policy_statement.pdf.
12. Clare, R. (2008a). Retirement Savings Update, February, ASFA, Sydney, pp. 1-12.
13. Clare, R. (2008b). The Age Pension, Superannuation and Australian Retirement Incomes, ASFA, Sydney, pp.1-29.
14. Drabsch, T. (2004). Ageing in Australia, Briefing Paper No 12/04, NSW Parliamentary Library Research Service, NSW, September.
15. FaHCSIA, Department of Families, Housing, Community Services and Indigenous Affairs (2008a). Inquiry into the cost of living pressures on older Australians, Occasional Paper No. 21, Australian Government, Canberra, pp. 1-52.
16. FaHCSIA, Department of Families, Housing, Community Services and Indigenous Affairs (2008b). Pension Review Background Paper, Australian Government, viewed March 3, 2009, http://www.facs.gov.au/seniors/pension_review.
17. FaHCSIA, Department of Families, Housing, Community Services and Indigenous Affairs (2004). Policy research Paper No. 13, viewed February 20, 2009, <http://facsia.gov.au/research/prp13/sec4.htm>.
18. Hamilton, M. and Hamilton, C. (2006). "Rich Boomer, Poor Boomer: Retirement Prospects for the not-so-lucky Generation", The Australia Institute, August 2006, viewed February 26, 2009, <http://www.tai.org.au/file.php?file=WP88.pdf>.
19. Harding, A. (2005). "Analysing Australia's Ageing Population: A Demographic Picture", Paper presented to 'Australia's Ageing Population Summit, Financial Review Conferences, Sydney, 27 September, pp. 1-5.
20. Harmer, J. (2009). Pension Review Report, Department of Families, Housing, Community Services and Indigenous Affairs, Australian Government, Canberra, viewed on May 15, 2009, http://www.fahcsia.gov.au/about/publicationsarticles/corp/Budget09_10/pension/Documents?Pension_Review_Report/PensionReviewReport.pdf.
21. Holzman, R. and Hinz, H. (2005). Old-Age Income Support in the 21st Century: an International Perspective on Pension Systems and Reform, The World Bank, Washington, D.C.
22. McNair Ingenuity Research (2008). Annual Superannuation Survey Prepared for Association of Superannuation Funds Australia, viewed February 10, 2009, <http://www.superannuation.asn.au/Reports/default.aspx>.
23. Melbourne Institute of Applied Economic and Social Research (2011). Poverty Lines: Australia, September Quarter 2010, The University of Melbourne, Melbourne.
24. Nielson, L. (2006). "An Adequate Superannuation-Based Retirement Income?", Department of Parliamentary Services, Research Brief, No. 12, March 2006, Commonwealth of Australia, Canberra, pp. 1-37.
25. OECD, Organisation for Economic Co-operation and Development (2008). Pension Markets in Focus, Issue 5, December 2008, OECD Publishing, Paris.
26. Olsberg, D. (2004). "Women and Superannuation: Still Missing Out", Journal of Political Economy, No. 53, pp. 161-178.
27. Preston, A. and Jefferson, T. (2002). "The Economics of Labour Markets and Retirement Provision: Baby-Boomers and Gender Differences in Australia", Discussion Paper No. 25, Women's Economic Policy Analysis Unit (WEPAU), Curtin University of Technology, Western Australia, October.

28. Rothman, G. and Bingham, C. (2004). "Retirement Income Adequacy Revisited", Paper Presented to the Twelfth Colloquium of Superannuation Researchers, University of New South Wales, Sydney, July.
29. Senate Select Committee (2002). Superannuation and Standards of Living in Retirement – Report on the Adequacy of the Tax Arrangements for Superannuation and Related Policy, December 2002, Parliament of Australia, Canberra.
30. Stanford, J.D. (2004). "Long-Term Issues in Superannuation: An Overview", Australian Economic Review, Vol. 37, June, pp. 180-183.
31. Superannuation Stakeholder Group (2009). Superannuation in the Context of the Global Financial Crisis, Superannuation Stakeholder Joint Communiqué, February 3, 2009, pp. 1-4, viewed on February 10, 2009, <http://www.superannuation.asn.au/mr090203/default.aspx>.
32. Super Ratings (2009). Latest Returns, viewed February 25, 2009, <http://www.superratings.com.au/latestreturns>.
33. The Treasury (2010). The 2010 Intergenerational Report, Australia to 2050: Future Challenges, Australian Government, Canberra.
34. The Treasury (2008). Architecture of Australia's Tax and Transfer System, Commonwealth of Australia, viewed February 15, 2009, <http://www.taxreview.treasury.gov.au>.
35. The Treasury (2007). Intergenerational Report 2007, Assessing the Long-Run Sustainability of Government Policies, Australian Government, Canberra.
36. The Treasury (2004). A More Flexible and Adaptable Income System, viewed February 13, 2009, http://demographics.treasury.gov.au/content/_download/flexible_retirement_income_system/HTML/retirement.asp.
37. The Treasury (2002). Intergenerational Report 2002-2003, Budget Paper No. 5, Australian Government, Canberra, viewed January 15, 2009, <http://www.budget.gov.au/2002-03/bp5/html/index.html>.
38. World Bank (1994). World Development Report: Infrastructure for Development, World Bank Publications, Washington D.C.

Отримано 23.02.2011

Переклад з англ. Лисенко Ю.